

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot:	DYRYGENTURA SYMFONICZNA		Punkty ECTS:	22
Koordinator przedmiotu:	prof. dr hab. Wacisław Kunc		Liczba godzin:	120
Wydział:	Wydział Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej	Rodzaj zajęć:	wykład	
Instytut:	Dyrygentury	Forma studiów:	stacjonarne	
Kierunek:	Dyrygentura	Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Specjalność:	Dyrygentura Symfoniczna i Operowa	Język:	polski	
Poziom studiów	Studia II stopnia	Status przedmiotu:	obowiązkowy/specjalistyczny	
Umiejscowienie w planie studiów:				
Semestr I:	30 godzin, egzamin, 5 ECTS	Semestr II:	30 godzin, egzamin, 5 ECTS	
Semestr III:	30 godzin, egzamin, 6 ECTS	Semestr IV:	30 godzin, egzamin, 6 ECTS	

Prowadzący zajęcia	<p>prof. dr hab. Wacisław Kunc prof. dr hab. Marcin Sompoliński dr hab. Przemysław Neumann, prof. AMP dr Jakub Chrenowicz dr Jose M. Florencio</p>
Cele i założenia przedmiotu	<p>Celem kształcenia w ramach studiów II stopnia jest rozwój warsztatu dyrygenckiego, koniecznego do prowadzenia zespołów kameralnych, symfonicznych, wokalnoinstrumentalnych i operowych oraz poszerzenie spojrzenia na problem wykonawstwa muzyki z punktu widzenia dyrygenta. Założenia modułu obejmują pamięciowe opanowanie repertuaru symfonicznego, koncertowego oraz form wokalnoinstrumentalnych wszystkich epok. Zajęcia realizowane są przy udziale 2 akompaniatorów (fortepian). Studiujący zostaną zapoznani z trendami wykonawczymi, zasadami współpracy i organizacją pracy w zespołach orkiestrowych, operowych. Równocześnie kształtowana będzie umiejętność nawiązywania artystycznego kontaktu indywidualnego i współpracy z solistami i zespołami. Ponadto studiujący zostaną objęci opieką merytoryczną podczas procesu przygotowania do udziału w konkursach i kursach dyrygenckich.</p> <p>Zwieńczeniem studiów jest dwuczłonowa praca dyplomowa. Składa się z przygotowania i zadyrygowania koncertem, obejmującym pełen program symfoniczny oraz z pracy pisemnej na temat związany z interpretacją, wykonawstwem lub poświęconej zagadnieniom nierozdzielnie związanym z rozwojem umiejętności dyrygenckich.</p>

Wymagania wstępne

- Pozytywny wynik konkursowego egzaminu wstępnego,
- Zadawalające opanowanie zakresu studiów dyrygenckich I stopnia,
- Biegłe czytanie partytur, świadome kształtowanie formy utworu, wystarczające umiejętności gry na fortepianie
- znajomość: kontrapunktu, określania i kształtowania frazy, instrumentoznawstwa, literatury muzycznej obejmującej symfonię europejską, historii muzyki, harmonii, wykonawstwa i historii dyrygentury.
- Znajomość języka obcego na poziomie B2.
- Dojrzałość estetyczna i czytelne artystyczne ukształtowanie.

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU

Semestr I

- Rozwijanie umiejętności dyrygenckich takich jak: auktakt, rodzaje schematów, formy pracy nad partyturą i kształtowanie dynamiki.
- Rozwijanie technik ruchowych umożliwiających budowanie procesów kształtowania formy utworu. Wskazanie na problemy wykonawcze i interpretacyjne w kontekście różnic stylistycznych danej epoki.
- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów XIX w.
- Dyskusje nad nagraniami video z koncertów oraz prób studentów i dyrygentów.

Semestr II

- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów XX w.
- Kształtowanie dobrych nawyków dotyczących techniki i postawy, umożliwiających operowanie ciałem w sposób najbardziej wydajny i bezpieczny (z punktu widzenia fizjologii).
- Poszerzanie technicznych umiejętności dyrygenckich takich jak: wskazywanie artykulacji, dynamiki, frazy, niezależność rąk, czytelność i determinacja w przekazywaniu sygnałów. Wskazanie na problemy wykonawcze i interpretacyjne w kontekście różnic stylistycznych danej epoki.
- Kształtowanie umiejętności nawiązywania artystycznego kontaktu indywidualnego i współpracy.

Semestr III

- Praca dyrygenta nad akompaniamentem. Współpraca z solistą. (Możliwość realizacji w semestrze II)
- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów polskich XX w.
- Wskazywanie kierunków dalszego rozwoju w oparciu o predyspozycję własnych możliwości.
- Poszerzanie technicznych umiejętności dyrygenckich i dostosowanie środków przekazu artystycznego w celu osiągnięcia artystycznych zamiarów.

Semestr IV

- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów wszystkich epok.

- Kształtowanie odpowiednich zachowań związanych z występami publicznymi.
- Praca nad świadomym stosowaniem dyrygenckich środków technicznych mających na celu sprawne kierowanie wszystkimi „elementami dzieła muzycznego”.

	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	D2_W02	Zna i rozumie zagadnienia obejmujące szeroki zakres repertuaru symfonicznego oraz podstawowy repertuar operowego	P7S_WG	P7U_W
	D2_W05	Zna i rozumie środki warsztatu kompozytorskiego, w tym współczesne techniki kompozytorskie, stosowane do wyrażania koncepcji artystycznych	P7S_WG	P7U_W
	D2_W09	Zna i rozumie zagadnienia dotyczące wykonawstwa muzyki współczesnej	P7S_WG	P7U_W
	D2_W11	Zna i rozumie relacje pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami studiów oraz posiada zdolność do integrowania nabytej wiedzy	P7S_WG	P7U_W
U	D2_U01	Potrafi zaprezentować rozwiniętą technikę dyrygencką oraz osobowość artystyczną umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych	P7S_UW	P7U_U
	D2_U04	Potrafi nadać kształt interpretacyjny na wysokim poziomie artystycznym dziełom muzycznym wszystkich epok i stylów, w oparciu o analizę elementów dzieła muzycznego, wiedzę teoretyczną i własne twórcze motywacje	P7S_UW	P7U_U
	D2_U05	Potrafi wykazać się swobodą dyrygencką i samodzielną pracą nad partyturą przy interpretowaniu kompozycji reprezentujących różne style, gatunki i nurty muzyczne	P7S_UW	P7U_U
	D2_U06	Potrafi wykonać symfoniczny i teatralny repertuar kompozytorów polskich	P7S_UW	P7U_U
	D2_U08	Potrafi wykorzystać umiejętności akompaniowania w pracy z solistami, orkiestrą/chórem	P7S_UW	P7U_U
	D2_U10	Potrafi pamięciowo opanować skomplikowane partytury ze świadomym zastosowaniem różnych typów pamięci muzycznej	P7S_UW	P7U_U
	D2_U19	Potrafi pełnić rolę lidera w zawodowych zespołach muzycznych jak i wykazywać się zdolnościami skutecznej argumentacji w procesie przekonywania członków zespołu do zaakceptowania zaproponowanej koncepcji interpretacyjnej	P7S_UO	P7U_U
	D2_U20	Potrafi inicjować współpracę z solistami i zespołami o różnych składach wykonawczych	P7S_UO	P7U_U
K	D2_K01	Jest gotów do realizacji własnych koncepcji i działań artystycznych, potrafiąc zorganizować i skoordynować działania zespołowe, szanując indywidualność i niezależność każdego z artystów,	P7S_KK	P7U_K
	D2_K11	Jest gotów do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności jako dyrygent, podejmowania działań dotyczących wszechstronnego samokształcenia się, a także archiwizowania i analizowania profesjonalnego zapisu dźwiękowego wykonywanych dzieł	P7S_KR	P7U_K
	D2_K12	Jest gotów do bycia profesjonalnym, samodzielnym i poszukującym artystą, rozwijającym się przez całe życie i realizującym własne koncepcje artystyczne (również interdyscyplinarne) z wykorzystaniem zdobytej wiedzy	P7S_KR	P7U_K

Metody kształcenia	<p>wykład</p> <p>praca z tekstem i dyskusja</p> <p>analiza (studium) przypadków</p> <p>rozwiązywanie zadań artystycznych</p> <p>praca indywidualna</p> <p>praca w grupach</p> <p>prezentacja nagrań CD i DVD</p> <p>aktywizacja („burza mózgów”, metoda „śniegowej kuli”, konstruowanie „map umysłu”)</p> <p>inne metody stosowane przez prowadzącego</p> <p>kształcenie zdalne</p>
---------------------------	---

	Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się
Metody weryfikacji efektów uczenia się	<p>egzamin praktyczny (obserwacja wykonawstwa)</p> <p>wszystkie inne metody stosowane przez prowadzącego</p>	<p>D2_W02; D2_W05; D2_W09; D2_W11; D2_U01; D2_U04; D2_U05; D2_U06; D2_U08; D2_U10; D2_U19; D2_U20; D2_K01; D2_K11; D2_K12</p>

Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Warunki zaliczenia:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. minimum 80% obecności na zajęciach i czynny udział studenta w zajęciach własnych oraz udział bierny w zajęciach kolegów z klasy profesora prowadzącego zajęcia; 2. Systematyczna praca i pamięciowe opanowanie przerabianego na zajęciach materiału; 3. Rozwój techniki i świadomości dyrygenckiej. 4. Zaliczenie kolokwium technicznego (jedno w roku akademickim). 5. Student kończąc III semestr powinien mieć zaakceptowany Temat i Konspekt pisemnej pracy dyplomowej. Brak takowych skutkuje niezaliczeniem semestru.
	Warunki egzaminu:	<p>Student przystępując do egzaminu musi posiadać zaliczenie przedmiotu oraz dopuszczenie do sesji. Formę i zasady oceniania egzaminu ustalają pracownicy samodzielni będący członkami Katedry Dyrygentury Symfonicznej i Operowej. Podczas egzaminu na II lub III semestrze student oprócz pozycji orkiestrowej prowadzić powinien jedną część akompaniamentu koncertu solowego z udziałem solisty. Student kończąc studia, egzamin dyplomowy odbywa w ramach Koncertu z orkiestrą, spektaklu operowego lub koncertu z zespołem instrumentalistów. Złożenie pisemnej pracy dyplomowej do prowadzącego pedagoga, powinno się odbyć w terminie do 15.05. Egzamin dyplomowy ocenia komisja egzaminacyjna powołana przez dziekana wydziału.</p>

NAKLAD PRACY STUDENTA	Liczba godzin:	Punkty ECTS:
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego	120	22
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	540	

Literatura podstawowa

Barenboim D. Everything is Connected. Phoenix, Berlin 2008.
 Barenboim D., Said E. Paralele i paradoksy. PIW, Wwa 2008.
 Boult A. O sztuce dyrygowania. (Thoughts on Conducting.) London 1963.
 Edler F. Karajan. Felberg SJA, Wwa 1999.
 Florencio J. Prawykonanie utworu współczesnego w perspektywie koncepcji interpretacyjnej dyrygenta, Praca doktorska AM Poznań 2018.
 Harnoncourt N. Muzyka mową dźwięków, Fundacja Ruch Muzyczny, Wwa 1995.
 Harnoncourt N. Dialog muzyczny, Fundacja Ruch Muzyczny, Wwa 1999
 Jaworski L. Podstawy techniki dyrygowania, UMCS, Lublin, 2003.
 Kondraszyn K. Świat Dyrygenta. (Mir Dirizera.), Muzyka, Leningrad 1976.
 Kondraszyn K. O dyrygenckim spojrzeniu na symfonie P.I. Czajkowskiego. (O diriżerskom procztjeni symfonii P.I. Czajkowskiego.) Muzyka, Moskwa 1977.
 Rozdżestwienski G. Dyrygencka Aplikantura. (Diriżerskaja Aplikantura.), Muzyka, Leningrad 1974.
 Swarowski H. Wahrung der Gestalt, Universal Edition 26240, Wiedeń.
 Shemet Y. Wybrane zagadnienia techniki dyrygowania według metod kształcenia Vladimira Kutluyeva i Ilyi Musina, Praca magisterska AM Poznań 2018.
 Weingartner Felix O dyrygowaniu, PWSM Katowice 61

Literatura uzupełniająca

Bing R. 5000 Wieczorów w operze, PIW, Warszawa 1982.
 Horowicz B. Teatr operowy, PIW, Warszawa 1963.
 Marczykowa I. Stefan Marczyk we wspomnieniach Żony i Przyjaciół, Printshop Szczecin 2005.
 Kozłowski T. Specyfika dyrygowania i pracy z zespołem baletowym [maszynopis powielany]. PWSM, Warszawa, 1973.
 Lebrecht N. The Maestro Myth. Great Conductors in Pursuit of power, Simon&Schuster, Londyn 1991.
 Rolland R. Z pierwszych wieków opery. PWM, Kraków 1971.
 Sachs H. Toscanini. PIW, Warszawa, 1988.
 Wiłkomirski K. Wspomnienia, PWM, Kraków, 1971.

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

Youtube Spotify, www.operabase.com